

førte saaledes, at man maatte være istand til at betragte dem som afgjørende Oplysninger. Jeg skal da nu tillade mig at oplyse det Spørgsmaal: Hvad er Tabet ved den indgaaede Overeenskomst, hvorved Finantferne, enten Monarchiets eller Kongerigets, have overtaget $\frac{1}{2}$ af de 8 Millioner til en vis fast Cours à 90? For at kunne svare bestemt paa dette Spørgsmaal, maa man, som ogsaa den ærede Minister fremhævede, gøre en bestemt Forudsætning om, hvad man antager Rentendbyttet vil blive af den omhandlede Jernbane til den Tid, da Staten vil være istand til at indløse den, eller efter Udløbet af 25 Aar efter Banens fuldstændige Aabning. Derefter vil Tabet stille sig meer eller mindre gunstigt, derefter vil der maa ske endog kunne blive en Gevinst. Man maa nu blive enig om, hvilket Tidspunkt man vil gaae ud fra, Det Tidspunkt, hvortil Tallene gjælde — saa vel de, som jeg nu vil anføre, som de, jeg senere nævner med Hensyn til et andet Spørgsmaal — er nu den 21de April 1889, og da skal jeg angive, hvorledes Tabet vil blive af den Overtagelse af $\frac{1}{2}$ af de 8 Millioner til 90 under tre Forudsætninger, som jeg troer ville omfatte Alt, nemlig under Forudsætning af, at Udbytten om 25 Aar er 1 pCt. Netto — det er vist det laveste, man kan gaae ud fra; det vil ikke gaae lavere — dernæst under Forudsætning af, at det er 2 pCt., og dernæst 3 pCt. — højere troer jeg ikke man kan gaae; vil man gaae højere, vil Sagen stille sig langt gunstigere. I det første Tilfælde, naar Udbytten sættes til 1 pCt., saa vil Tabet blive 473,000 Rd., i det andet Tilfælde 221,000, og i det tredje Tilfælde, hvor man er gaaet ud fra et Udbytte af 3 pCt. Netto om 25 Aar, vil Tabet være forsvundet, idet man da vil have opnaaet en Fordeel af omtrent 30,000 Rd. Man seer heraf, at Spørgsmaalet, om det har været heldigt eller ikke heldigt at indgaae disse Overeenskomster, berouer paa, hvilken Tid man har til Banens Udbytte, ikke om eet eller 10 Aar, men om 25 Aar. De, der troe, at det om 25 Aar vil lykkes at tilveiebringe 3 pCt. Netto udbytte, maae indrømme, at der er en Fordeel for Statskassen, sfføndt ikke stor. Bliver Udbytten imellem 2 og 3 pCt., saa slaer det over fra Tab til Fordeel; er Udbytten 2 pCt., saa

er der et Tab, som med Hensyn til de store Summer, hvorom der er Tale, ikke kan siges at være bethdeligt. Jeg skal villig indrømme, at dette Forhold, i og for sig betragtet, og paa den Maade, jeg er tilbøjelig til at betragte Sagen, paa den Maade, jeg troer, at man med største Sikkerhed kan danne sig Forestilling om, hvad Udbytten vil blive af denne Deel af Banen, er saadant, at jeg ikke anseer Overeenskomsten for gunstig for Staten. Jeg troer i det Hele taget, at der er mere Grund til at vente, at der vil fremkomme Tab end Gevinst, men jeg tilføjer, at jeg troer, at Tabet vil blive overordentlig ringe og ikke er af stor Betydning. Nu er imidlertid Forholdet eengang ordnet paa denne Maade, og der er altsaa ikke længere Tale om en Sammenligning imellem Garantisystemet i og for sig og Obligationsystemet, saaledes som det er bragt i Forslag af den ærede Minister, men der er Tale om Garantisystemet plus denne Tilfætning ligeoverfor hvad den høitærede Minister har foreslaaet. Det vil erindres, hvor stærk man i sin Tid udtalte sig til Gavn for Obligationsystemet, i hvilken Grad man betragtede dette System som istand til at frembringe væsentlige Lettelser med Hensyn til Udførelsen af disse Arbejder, hvorledes man dengang stildrede det som ufornuftigt og uforsvarligt, at man var gaaet ind paa disse bethdelige Garantier, disse opskruede Priser, hvorledes man fremhævede, at det at give 8 Millioner for disse $2\frac{1}{2}$ Mill var aldeles urimeligt. Nu troer jeg, at paa den ene Side Garantisystemet maa indrømmes at være blevet sat i en daarlige Stilling derved, at disse nyere Overeenskomster ere knyttede dertil, hvilket gjør, at det bliver en meget ugunstigere Afgjørelse for os; men paa den anden Side haaber jeg, at Alle ville indrømme, eller, rettere sagt, jeg veed det — thi det er ofte og tidt udtalt her — at den høitærede Minister har den meest afgjorte Fortjeneste ved at have bragt ud af Obligationsystemet, hvad der fornuftigviis kunde ventes at bringes ud deraf, saa at de foreløbige Overeenskomster, der ere sluttede af Ministeren, maae siges at være i enhver Henseende afsluttede saaledes, at det vilde være høit ufornuftigt, om man vilde tænke paa ad denne Vej at op-